

“In De Hoef houden we van aanpakken”

in gesprek met Huub van Bemmelen

door Piet van Buul

Wanneer je aan Huub van Bemmelen vraagt wat de karakteristieke kenmerken van De Hoef zijn, dan heeft hij daarover een duidelijke mening. “De Hoef is een hechte gemeenschap, waar gemeenschapszin nog sterk leeft. We zijn ook een onafhankelijk dorp dat zichzelf heel goed kan redden. We houden niet van gezeur. Wanneer er iets moet gebeuren dan gaan we daar niet eerst eindeloos over vergaderen. We overleggen hoe we de zaak het beste aan kunnen pakken, trommelen een stel buurtgenoten op en die gaan dan aan de slag. Ons motto: Niet lullen maar aanpakken.” Een mooie voorbeeld is het kunstgrasveld van HSV. Toen het overleg met de gemeente te lang duurde zei men in De Hoef; ‘laat maar zitten, we doen het zelf wel.’

**“LAAT MAAR ZITTEN,
WE DOEN HET ZELF WEL.”**

De Hoef is een kleine kern aan de grens van de gemeente De Ronde Venen. Het dorp wordt doorsneden door het riviertje de Kromme Mijdrecht. Om meer te weten te komen over de ontstaansgeschiedenis van De Hoef maken we gebruik van de teksten van Joop Frankenhuizen, ‘Geschiedenis van De Hoef’, 2010. Op verzoek van de toenmalige wethouder, die een toespraakje moest houden in De Hoef, dook Joop in de archieven en gaf haar een spiekbriefje mee. Hierin schrijft hij onder meer dat op een kaart uit 1650 de Kromme Mijdrecht aangegeven staat als Cromme Miert. Je ziet dan Sevenhoven, de Noortse buurt en

Doude Wegh daartussen, maar nergens zie je in die omgeving De Hoef vermeld. Opmerkelijk is dat de Cromme Miert in die tijd de westgrens vormt van de Proosdijlanden. Mensen, die aan de oostzijde

van dat water woonden, waren onderdanen van de Proosdij en hoorden bij Mijdrecht. Pas in 1731 ontstaat er wat duidelijkheid over de naam ‘De Hoef’. Een notariële acte uit dat jaar omschrijft de woonplaats van een betrokkene als wonende “*aen de hoeff Cromme Mijdrecht*”. De kade langs de rivier maakt daar een knik in de vorm van een paardenhoef, reden voor de

De Kromme Mijdrecht bij De Hoef op een oude ansichtkaart.

omwonenden de woonplek aan te duiden als “aen de hoeff”. En dat is kennelijk altijd zo gebleven.

HUUB VAN BEMMELEN

Huub van Bemmelen is in 1940 geboren in De Hoef en woont tot op de dag van vandaag nog in het ouderlijk huis. Vader Andries van Bemmelen was landarbeider. Hij trouwde met Elisabeth Bos en samen kregen ze veertien kinderen, zeven jongens en zeven meisjes. Huub was de zevende in de rij. Er woonden ook nog drie neven van Andries in het dorp. Cor van Bemmelen was ook boerendaggelder, Leen was tuinder en Bertus van Bemmelen was ‘lapjeskoopman’. Hij ging met een grote leren zak met stoffen en een ellemaat de huizen langs om textiel te verkopen, waar de vrouwen dan kleding van maakten. Bertus woonde naast het ouderlijk huis, waar later de garage van Joop van Bemmelen gevestigd was. Huub ging naar de katholieke lagere school. Voor kinderen uit grote gezinnen met een bescheiden inkomen was een vervolgstudie aan een middelbare school niet weggelegd. “Na de lagere school moest ik dus meteen aan het werk. Pas later ben ik met avondonderwijs en diverse cursussen mezelf verder gaan ontwikkelen. Maar het belangrijkste was toen dat ik geld ging verdienen. Daar kwam nog bij dat mijn vader overleed toen ik veertien jaar oud was. Mijn oudste broer was toen net getrouwd en moeder bleef met

Boven: In dit huisje op Oostzijde 96 woonde boerendaggelder Andries van Bemmelen met zijn gezin van veertien kinderen.

Rechts: De familie Van Bemmelen voor het huis, dat gestaan heeft op de plaats waar nu Oostzijde 71 is. Andries is de tweede van links.

dertien kinderen achter. Nederland was in wederopbouw na de oorlog. Aanvankelijk deed ik verschillende klussen totdat ik bij de Drogerij Maatschappij bij koekfabriek De Lindeboom in Mijdrecht kon gaan werken. Later ben ik overgestapt naar Johnson Wax. Daar heb ik 25 jaar gewerkt. Toen mijn afdeling werd opgeheven moest ik op zoek naar een andere baan.”

DE WEDEROPBOUW

Huub is geboren in het jaar dat de oorlog uitbraak. “Van die oorlog kan ik me niet veel meer herinneren. We hebben hier niet echt geleden onder oorlogsgeweld. Natuurlijk had men wel te maken met het regime van de Duitse bezetter. Er woonde in De Hoef een NSB’er, die door niemand vertrouwd werd. Ik heb van mijn ouders en oudste broers en zussen wel verhalen gehoord hoe men tijdens de oorlog elkaar hielp met eten en kleding. Er werden afspraken gemaakt waar er iets klaar lag. Dat werd dan ’s nachts opgehaald. Dat kon niet overdag want dan liep je kans gepakt te worden en raakte je ook je fiets nog kwijt. Dat ging dus als het donker was, te voet door de weilanden. En verder had vrijwel iedereen een tuintje waar men groente verbouwde voor eigen verbruik.”

Na de oorlog begon ook in De Hoef de wederopbouw. Openbaar vervoer was er niet. De Kromme Mijdrecht

vormde een duidelijke barrière. Vooral voor de bewoners aan de westzijde. Ze zijn voor veel dingen aange-
wezen op Mijdrecht, maar wanneer men daar naartoe
wilde dan moesten ze eerst het water oversteken.

Daarom hadden veel mensen een bootje.

Huub: “Er was vóór de oorlog een treinverbinding van
Amsterdam via Aalsmeer, Uithoorn en De Hoef naar
Alphen aan den Rijn. De lijn
is in 1936 opgeheven en kort
daarna is ook het station
afgebroken. Het spoorwach-
tershuisje staat er nog wel. In
het brugdek over de Kromme
Mijdrecht, lagen rails voor
de trein. Maar je kon er ook
lopend en met paard en wagen het water oversteken.
Pas in 1974 is er een nieuwe brug gebouwd. Auto’s had
je in die tijd nauwelijks. Alles ging te voet of per fiets.
De wegen waren slecht. De weg op de dijk werd regel-
matig opgehoogd met sintels van de Hoogovens.”
Uit de annalen blijkt dat het ook nogal wat voeten in
aarde heeft gehad voordat er een goede rechtstreek-
se verbinding met Mijdrecht tot stand kwam. In 1912
weigert mevrouw van Wieringen, echtgenote van de
steenrijke veenbaas Klaas van Wieringen, een stuk
grond af te staan voor een directe verbinding tussen

“DE WEG OP DE DIJK WERD REGELMATIG OPGEHOOGD MET SINTELS VAN DE HOOGOVENS.”

De Hoef en Mijdrecht, waardoor de mensen uit De
Hoef niet meer langs de Kromme Mijdrecht, en later
over de Ringdijk Tweede Bedijking naar de Mijdrechtse
Zuwe (de huidige N201) behoefden om in Mijdrecht te
komen. Het zal tot 1958 duren voor die nieuwe weg
er komt. “Hoewel De Hoef tot de gemeente Mijdrecht
behoorde was men vroeger veel meer op Uithoorn ge-
richt,” zegt Huub. “Op zondag ging men per trekschuit
naar de kerk in Uithoorn. Na
de mis gingen de mannen
naar het café van Verhoek (nu
het Rechthuis aan de Am-
stel) en de vrouwen gingen
winkelen, want toen waren de
winkels op zondag gewoon
open.”

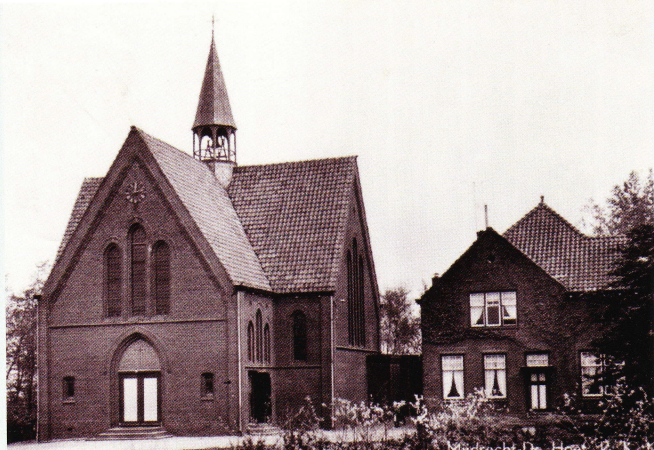
BOEREN EN AMBACHTSLIEDEN

De Hoef was van oudsher een echt boerendorp. Met
veel water en nauwelijks goed begaanbare wegen
ging het vervoer vooral over het water. Huub: “De boe-
ren brachten de melk met pramen naar de melkfabriek
in Uithoorn. Pas later ging dat met de vrachtauto. Ook
de kaasboeren vervoerden hun kazen met pramen
naar Uithoorn waar toen een kaasmarkt was. Maar
naast de vele boerderijen waren er in het dorp ook tal
van voorzieningen voor de dagelijkse behoeften. Zo
waren er twee smederijen waar de paarden beslagen
konden worden. Er waren twee slagerijen en twee
bakkers (Loman en Brunsting).

Hoogendoorn was in die tijd een bekend figuur. Hij was
de dorpsomroeper die in speciaal tenue belangrijke
mededelingen verspreidde. Radio, televisie en telefoon
stonden toen nog in de kinderschoenen. De man was
ook kapper en had een winkeltje waar men snuis-
terijen, sigaren en tabak kon kopen. Dan was er de
winkel van Rademaker, die een Vivo-winkel runde. We
hadden toen ook een kaasboer en een melkboer die
langs de deur kwamen. Ik speelde in mijn jonge jaren
ook veel met de jongens van Vink. Deze familie heeft
het caravanpark Vinkenslag opgericht. Er was ook een
café De Kil, dat vanaf 1947 eigendom was van Jan van
Veen. In het begin hield de Rabobank er nog wekelijks
zitting in de huiskamer van de familie Van Veen. Na
dertig jaar vertrok Jan van Veen. Het café werd omge-
bouwd tot restaurant Equus en tegenwoordig kennen
we het als De Strooppot.”

Luchtfoto Dorp... Kromme Mijdrecht, 1912

De R.K.-kerk in De Hoef.

JONGEREN HEBBEN DE TOEKOMST

Na zijn ontslag bij Johnson ging Huub aan de slag als conciërge bij De Groenstrook in Aalsmeer. “Daar ben ik niet lang gebleven. Na zes jaar kwam er een vacature vrij bij het Hoofdvaart College in Hoofddorp. Daar heb ik tot mijn pensioen met heel veel plezier gewerkt. Het college is sterk internationaal gericht. Er is zelfs een internationale schakelklas die jongeren voorbereidt op

**“IK LEERDE DAAR OOK DE
SCHADUWKANTEN KENNEN
VAN JONGEREN DIE IN DE
PROBLEMEN RAAKTEN.”**

een plek in de Nederlandse samenleving. Maar ik leerde er ook de schaduwkanten kennen van jongeren, die in problemen raakten en drugsgebruiker werden of in de drugshandel terecht kwamen. Voor mij was het ook een leerschool om de problemen van jongeren te begrijpen. De jongeren hebben de toekomst en ik vind het belangrijk dat ze geholpen worden bij hun ontwikkelingen. Ik volg dan ook met grote belangstelling veel jongeren hier in De Hoef. Gelukkig zie je dat er veel zijn met de Hoefse mentaliteit van aanpakken. Er wonen hier in het dorp heel veel mensen die als zzp'ers aan de slag zijn gegaan. Vooral in de technische beroepen in de bouw is veel te doen en de meesten hebben het dan ook behoorlijk druk.”

KONINKLIJK ONDERSCHIEDEN

Huub van Bemmelen is binnen de Hoefse gemeenschap een opmerkelijk man. Als er iemand maatschappelijk betrokken is dan is hij het wel. Zo was hij van jongs af aan zeer betrokken bij de Hoefse parochiegemeenschap. Hij begon er als misdienaar. Als 16-jarige jongen volgde hij zijn vader op als collectant voor de penningvereniging (een vereniging die naast de

gebruikelijke collectes moest zorgen dat de kerk financieel kon blijven draaien). Daarnaast was hij lid van het kerkbestuur, de pastoraatgroep en de liturgiegroep. Hij gaat nog steeds voor bij vieringen, avondwaken en uitvaarten. “Tijdens de corona-epidemie zijn er hier in De Hoef ook diverse mensen aan dat virus bezweken. Ik heb de laatste tijd dus tal van extra afscheidsdiensten begeleid. Ik ben ook al 40 jaar in het weekend koster.”

Naast zijn kerkelijke activiteiten is Huub sinds 1969 actief vrijwilliger bij HSV'69. Huub is één van de ereleden en was onder andere bestuurslid, jeugdleider en onderhoudsman. Huub werd wereldberoemd in De Hoef en verre omstreken als veilingmeester. Jaarlijks organiseert HSV een veiling waarvan de opbrengst ten goede komt aan de vereniging of een ander goed doel in De Hoef.

Vanaf 1990 is Huub vrijwilliger bij de Stichting Hoefse Belangen. Hij is actief als medeorganisator van Koningsdag en leidt de traditionele bingoavonden. Alsof de lijst nog niet lang genoeg is, kan daar zijn betrokkenheid bij RTV De Ronde Venen en 't Anker, inloophuis voor kankerpatiënten en hun naasten aan worden toegevoegd. Als waardering voor een levenslange sociale betrokkenheid werd hij in 2021 benoemd tot Lid in de Orde van Oranje Nassau. ■

Bronnen:

- Huub van Bemmelen
- Joop Frankenhuizen Geschiedenis van De Hoef (2010)
- Website Dorpscomité De Hoef
- Proosdijkoerier 2011 nr. 3 Gesprek met Tonny van der Velden
- Persbericht Gemeente De Ronde Venen inzake Koninklijke onderscheiding Huub van Bemmelen
- Archief en Beeldbank Historische Vereniging Proosdijlanden